

Lê Học Lâm

November 15 at 12:43 PM

TÁM CHUYỆN VỀ TRẦN LONG ẨN

1. Chuyện Trần Long Ẩn đang chạy chọt gấp rút giải thưởng Hồ Chí Minh, cũng nghe râm ran trong giới văn nghệ. Nay trong cuộc họp giao ban quý III/2019 của Hội đồng lý luận phê bình văn học, nghệ thuật TP.HCM ngày 10/11, Trần Long Ẩn phát biểu:

“Chúng tôi đề xuất phải hết sức thận trọng với trang sử đen tối của miền Nam Việt Nam lúc bấy giờ là bị xâm lược. Văn học, nghệ thuật độc hại của nó xuyên tạc đường lối cách mạng đúng đắn của Đảng ở miền Nam và hiện nay không thể tẩy xóa”.

2. Biết anh nổi danh trong giới vì nghệ thuật chuyên đi dưới gầm bàn, nên khá bất ngờ vì công khai phát ngôn phi logic. Nếu trước đây vài chục năm, anh Ẩn phát ngôn thời Lê Duẩn thì phù hợp. Bất kỳ phát ngôn nào cũng phải phù hợp với ngữ cảnh, với điều kiện kinh tế xã hội. Mà anh lại phát ngôn ngay trước Bí thư thành ủy Nguyễn Thiện Nhân chớ.

3. “Gừng già gừng càng cay” nhưng đó là gừng và anh không phải gừng. Với con người, tuổi tác càng cao, sức khỏe càng thấp và tư duy càng phân liệt. Năm nay, anh đã trên 75 hay 77 gì đó, bởi anh nhiều giấy khai sinh. Nhưng “nhân sinh thất thập cổ lai hy”, anh đã qua thất thập rồi.

4. Nếu sống ở bên Mỹ, người trên 75 mùa kháng chiến, vẫn còn lái xe ào ào, đi phượt ầm ầm và rất minh mẫn, phát minh khoa học, ăn nói cẩn trọng. Còn anh, dân phương Đông, phung phí tuổi trẻ, về già ngồi phát tướng trên thiên đường mù sương, nên nhìn phương phi phốp pháp nhưng thân kinh đã sao sao đó. Có khi cần chữa trị.

5. Ngồi trên mái nhà thượng giới quá lâu, nào chức vụ chủ tịch nọ, chủ tịch kia. Đứng ra, không nên quá 02 nhiệm kỳ, theo tinh thần tiến bộ.

6. “Sóng trường giang sóng sau đè sóng trước” và lịch sử là những quá khứ cần trân trọng. Muốn sáng tác nhạc hay hơn thì lớp trẻ phải được cởi trói để chúng sáng tác hay hơn. Văn học cũng vậy.

7. Nhiệm vụ của anh, vai trò chủ tịch Liên hiệp Hội VHNT Tp.HCM, là tôn trọng những cái đã qua và hỗ trợ cho văn nghệ sĩ trẻ phát triển. Các Hội mà anh phụ trách, ăn lương để làm công việc phát triển Văn Học Nghệ Thuật. Muốn phát triển, phải có nền móng là những gì đã trải qua. Dù hay dở, anh ăn lương của dân thì không có quyền xóa bỏ lịch sử văn học nghệ thuật của những nhà văn, nghệ sĩ đã khuất, đã đi vào lịch sử quê hương dân tộc Việt Nam. Có vấn đề thân kinh chẳng khi muốn anh muốn xóa bỏ nền móng, cắt đứt sự logic của phát triển.

8. Nhớ bài hát mà lúc nhậu, tôi thường hát cho hả hơi. Bài “Xin làm người hát rong”. Bài rất hay về ca từ.

“Cũng đành xin làm người hát rong
Chỉ mong đời không chê trách
Chỉ mong chuyển xe muôn màng
Không dừng sớm khi đang rong chơi...”

Ai cũng tưởng bài hát này của nhạc sĩ Trần Long Ẩn, song không mấy ai biết lời bài thơ của anh Lê Văn Duy. Lúc anh Duy đang làm Giám đốc hãng phim Nguyễn Đình Chiểu, có tổ chức làm phim “Đời người hát rong”. Phim này được anh Duy chuyển thể từ một truyện hài “Đêm hoa đăng” của Mạc Can viết về những nghệ sĩ già trong một gánh hát hoạt động theo kiểu nay đây mai đó. Kịch bản ghi tên Lê Văn Duy và Mạc Can, đạo diễn phim là anh Nguyễn Mộng Long.

9. Anh Duy nói có làm một bài thơ và nhờ nhạc sĩ Trần Long Ẩn phổ nhạc cho diễn viên hát khi quay cảnh thả đèn hoa đăng. Trần Long Ẩn viết nhạc. Anh Duy đã ứng tiền cho anh Trần Long Ẩn 3 triệu đồng theo thời giá khi đó, có biên nhận đảng hoàng. Sau khi phim ra rạp và phát hành video, bên làm phim còn trả nhuận bút thêm cho anh Trần Long Ẩn. Cũng khá bộn khi anh dùng tiền này mua đất.

10. Nghe giới văn nghệ nói, phim “Đời người hát rong” làm gần xong, chưa phát hành thì Trần Long Ẩn đem bài hát trong phim dự thi và hình như đoạt giải của Hội Âm nhạc, lúc anh Ẩn sắp là chủ tịch bên Âm nhạc, ông Ca Lê Thuần làm chủ tịch. Anh còn phát trên đài. Ẩn tiền đúp lũy thừa. Đứng ra bán quyền của hãng phim, anh chiếm đoạt đem bán nhiều chỗ. Và đặc biệt, anh không ghi phổ thơ, vì ca từ của anh lừa hãng phim, lừa tác giả nhà thơ Lê Văn Duy.

11. Phim phát hành ghi rõ tên đạo diễn, biên kịch từ truyện nào, nhuận bút chia đôi. Còn Trần Long Ẩn không ghi tên nhà thơ sáng tác lời bài hát. Ẩn trọn tiền đúp lũy thừa, nhận tiền nhiều lần từ tác phẩm mà hãng phim thuê anh phần nhạc, và chủ sở hữu đã trả tiền cho Ẩn.

12. Chiếm đoạt quyền sở hữu của hãng phim, còn tự nhận phần ca từ của mình làm tác giả. Anh Trần Long Ẩn quả thực có nội lực thâm hậu đưa lên da mặt cứng như da tê giác. Đám đạo chích giang hồ cũng bái phục về anh bán tài sản ăn cắp mà bán được nhiều lần. Bán rất xỏ lá.

13. Đạt đỉnh cao hơn nữa, lúc anh về làm chủ tịch Liên Hiệp hội VHNT Tp.HCM, Trần Long Ân tự trao cho mình phần thưởng cao nhất của Giải thưởng VHNT TPHCM, tự mình đề bạt, tự mình trao giải thưởng cho mình vì chính anh làm hội đồng giám khảo. Da mặt anh dày hơn thép xe tăng, khi hón hờ ăm 100 triệu tiền thưởng của trò gian manh.

14. Làm người, sống phải có đạo lý. Thích danh hão mà bất chấp đạo lý, thà vào bệnh viện tâm thần để còn được chút đỉnh chính cho mai sau. Tại già nên phát ngôn lú lẫn, để con cháu tha thứ bằng những hoài niệm một số bài mà anh đã sáng tác.

15. Nên về rừng cây thối, cho cỏ mọc vàng úa trên nấm đất. Còn hơn vào bệnh viện Biên Hòa dưỡng lão.

16. Thương anh, buồn vì những phát ngôn của anh. "Kiếp nhân sinh, cõi vô thường". Ham hố giải HCM làm gì nữa. Về đi cho con cháu nó còn thương. Ham hố quá là tội nhỏ nó ị lên cái đầu bạc đó.

Viết thêm:

@ Khi bài này đăng lên fb cá nhân, là ý kiến cá nhân qua sự tổng hợp thông tin đã đăng trên báo chính thống và lúc trà dư tửu hậu trong giới văn nghệ.

@. Bài viết là viết thật, theo đạo lý mà viết. Sau khi các bạn "fây" chia sẻ nhiều quá, tác giả được bị rất nhiều yêu cầu gỡ bỏ. Yêu cầu này từ phía anh chị, chú bác, bạn bè, rồi bóng gió gần xa.

@. Tuy nhiên, tác giả phải giữ đúng quan điểm Đạo lý, đúng sai, đen trắng phải rõ ràng.

@. Xin cảm ơn những lời khuyên của các anh chị đương quyền. Các lời khuyên, yêu cầu của các anh chị rất hay, em rất cảm ơn.

@. Bài viết này là em viết, với tính chất tổng hợp. Và em không gỡ bài này theo đạo lý xã hội. Mong các anh chị thông cảm. Em xin lỗi nhưng đúng sai phải quá cần rõ ràng.

@. Trước kia và bây giờ, tác giả hay hát karaoke về những tác phẩm của nhạc sĩ Trần Long Ân. Giờ cũng buồn, cũng thương. Nhưng đạo lý phải vậy thôi.